ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 3ης Οκτωβρίου 2013*

«Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Ικανότητα φυσικών προσώπων — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία στον τομέα των εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων — Περιεχόμενο — Εκουσία δικαιοδοσία όσον αφορά το δικαίωμα τεθέντος υπό επιτροπεία προσώπου που είναι κάτοικος ενός κράτους μέλους να μεταβιβάσει ακίνητά του που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος»

Στην υπόθεση C-386/12,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία), με απόφαση της 29ης Ιουνίου 2012, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Αυγούστου 2012, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε ο

Siegfried János Schneider,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Ilešič, πρόεδρο τμήματος, E. Jarašiūnas, A. Ó Caoimh, C. Toader (εισηγήτρια) και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Henze και τη J. Kemper,

— η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις K. Szíjjártó και A. Szilágyi,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Posch,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον A. Robinson,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους V. Savov και M. Wilderspin,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 22, σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας εκουσίας δικαιοδοσίας που κινήθηκε κατόπιν αιτήσεως του S. J. Schneider, Ούγγρου υπηκόου, ο οποίος τελεί υπό επιτροπεία, προκειμένου να του δοθεί άδεια να μεταβιβάσει ακίνητο ιδιοκτησίας του που βρίσκεται στη Βουλγαρία.

Το νομικό πλαίσιο

Η νομοθεσία της Ένωσης

Ο κανονισμός 44/2001

3 Η αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 44/2001 έχει ως εξής:

«Το πεδίο εφαρμογής του ανά χείρας κανονισμού πρέπει να καλύπτει όλες τις κύριες αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός από κάποια σαφώς καθορισμένα ζητήματα.»

4 Η αιτιολογική σκέψη 19 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Πρέπει να διασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ της [Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7, στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών)] και του ανά χείρας κανονισμού και γι' αυτό τον σκοπό πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις. Η ίδια ανάγκη συνέχειας ισχύει και όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων της Σύμβασης των Βρυξελλών από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το πρωτόκολλο του 1971 (που αφορά αυτή την ερμηνευτική εργασία του Δικαστηρίου, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε) πρέπει επίσης να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες που εκκρεμούν ακόμη κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού.»

5 Κατά το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

α) η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις».

6 Το άρθρο 22 του ίδιου κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνεται στο υπό τον τίτλο «Ειδικές δικαιοδοσίες» τμήμα 6 του κεφαλαίου του ΙΙ, προβλέπει:

«Αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, έχουν:

1) σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

[...]»

Η βουλγαρική νομοθεσία

7 Κατά το άρθρο 168, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 165, παράγραφος 4, και με το άρθρο 130, παράγραφος 3, του Οικογενειακού Κώδικα (Semeen kodeks), πράξεις μεταβιβάσεως σχετικές με ακίνητα ανήκοντα σε πρόσωπα τα οποία έχουν κηρυχθεί σε κατάσταση μερικής αδυναμίας επιτρέπονται με άδεια του Rayonen sad (περιφερειακό δικαστήριο) που είναι τοπικά αρμόδιο, εφόσον η μεταβίβαση δεν είναι αντίθετη με τα συμφέροντα του εν λόγω προσώπου.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

8 Κατ' εφαρμογή της ουγγρικής νομοθεσίας, ουγγρικό δικαστήριο έθεσε υπό επιτροπεία τον S. J. Schneider και διόρισε προς τούτο νόμιμο εκπρόσωπο και επίτροπο, ο οποίος είναι επίσης Ούγγρος υπήκοος.

9 Μετά τον θάνατο της μητέρας του, στις 17 Ιουνίου 2009, ο S. J. Schneider κληρονόμησε το 1/2 εξ αδιαιρέτου ενός διαμερίσματος που βρίσκεται στο Lovech (Βουλγαρία), του οποίου το υπόλοιπο 1/2 ανήκει στον αδελφό του.

10 Ο S. J. Schneider, ενεργώντας με τη συγκατάθεση του επιτρόπου του, υπέβαλε αίτηση ενώπιον του Sofiyski rayonen sad (περιφερειακό δικαστήριο της Σόφιας) ζητώντας άδεια να μεταβιβάσει το μερίδιο που του ανήκει από το εν λόγω ακίνητο. Προς στήριξη της αιτήσεώς του, προέβαλε ότι με την πώληση αυτή θα μπορούσε να καλύψει συγκεκριμένες ανάγκες που είχε στην Ουγγαρία, όπως τα έξοδα για συνεχή ιατρική περίθαλψη και τα έξοδα της διαμονής του σε ίδρυμα ιατρικής περίθαλψης.

11 Με απόφαση της 29ης Φεβρουαρίου 2012, το Sofiyski rayonen sad απέρριψε την αίτηση με το σκεπτικό ότι η πώληση του ακινήτου δεν ήταν προς το συμφέρον του υπό επιτροπεία προσώπου. Έτσι, το εν λόγω δικαστήριο αποφάνθηκε ότι δεν ήταν προς το συμφέρον του S. J. Schneider, ενηλίκου που τελεί υπό επιτροπεία, να πωληθεί το ακίνητό του και να τοποθετηθούν τα χρήματα σε λογαριασμό ενώ ο ίδιος δεν έχει ιδιόκτητη κατοικία στην Ουγγαρία.

12 Ο S. J. Schneider άσκησε έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του Sofiyski gradski sad (δικαστήριο της Σόφιας).

13 Το Sofiyski gradski sad, εκτιμώντας ότι από το άρθρο 22, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 δεν προκύπτει με σαφήνεια αν η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή σε εκούσιες διαδικασίες, όπως η εκκρεμούσα ενώπιόν του, αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Το άρθρο 22, σημείο 1, του [κανονισμού 44/2001] έχει εφαρμογή αποκλειστικά στις αμφισβητούμενες διαδικασίες που αφορούν υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων ή εφαρμόζεται και στην εκούσια διαδικασία, με την οποία υπήκοος ενός κράτους μέλους, ο οποίος έχει κηρυχθεί από δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού σε κατάσταση μερικής αδυναμίας βάσει της εθνικής νομοθεσίας και για τον οποίο έχει οριστεί επίτροπος (υπήκοος του ίδιου κράτους μέλους), ζητεί να του δοθεί άδεια να προβεί σε μεταβίβαση ακινήτου ιδιοκτησίας του το οποίο βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

14 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί, εάν το άρθρο 22, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε εκουσία διαδικασία που κινήθηκε κατόπιν αιτήσεως υπηκόου ενός κράτους μέλους, ο οποίος κηρύχθηκε σε κατάσταση μερικής αδυναμίας κατόπιν της θέσεώς του υπό επιτροπεία βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους αυτού, ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους με αίτημα να επιτραπεί η μεταβίβαση του μεριδίου, του οποίου έχει την κυριότητα, επί ενός ακινήτου που βρίσκεται στο άλλο κράτος μέλος.

15 Όλα τα κράτη μέλη που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρούν ότι στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση. Εξάλλου, εκτιμούν ότι διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, υπάγεται στην περίπτωση του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001 που αφορά την ικανότητα των φυσικών προσώπων.

16 Επομένως, η εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος απαιτεί και την ερμηνεία της εν λόγω διάταξης του κανονισμού 44/2001.

17 Εισαγωγικά, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001, ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου, «σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», εξαιρούνται όμως από το καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού «η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων».

18 Εξάλλου, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η έννοια των «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού 44/2001 πρέπει να θεωρηθεί ως αυτοτελής έννοια η οποία πρέπει να ερμηνεύεται με αναφορά, αφενός, στους σκοπούς και στο σύστημα του κανονισμού αυτού και, αφετέρου, στις γενικές αρχές που συνάγονται από το σύνολο των εθνικών νομικών συστημάτων. Έτσι, το πεδίο εφαρμογής του ίδιου κανονισμού πρέπει να οριοθετηθεί ουσιαστικά από τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη φύση των εννόμων σχέσεων μεταξύ των διαδίκων ή το αντικείμενο της διαφοράς (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Μαΐου 2006, C-343/04, ČEZ, Συλλογή 2006, σ. I-4557, σκέψη 22, και της 28ης Απριλίου 2009, C-420/07, Αποστολίδης, Συλλογή 2009, σ. I-3571, σκέψεις 41 και 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

19 Προς διασφάλιση, κατά το μέτρο του δυνατού, της ισότητας και της ομοιομορφίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κανονισμό 44/2001 για τα κράτη μέλη και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ο όρος «προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού, πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς.

20 Ακολούθως, όσον αφορά τη δικαιοδοσία σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, όπως προκύπτει από το άρθρο 22, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001, αποκλειστικώς αρμόδια είναι τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

21 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι το Δικαστήριο, με τη νομολογία του επί του άρθρου 16, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως των Βρυξελλών, η οποία ισχύει, κατά την αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού 44/2001, και για την ερμηνεία του άρθρου 22, σημείο 1, του εν λόγω κανονισμού, έκρινε ότι το άρθρο αυτό έχει την έννοια ότι στην αποκλειστική δικαιοδοσία των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου δεν περιλαμβάνονται όλες οι αγωγές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων, αλλά μόνον οι αγωγές εκείνες οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω Συμβάσεως και, ταυτοχρόνως, περιλαμβάνονται μεταξύ αυτών με τις οποίες επιδιώκεται, αφενός, ο καθορισμός της εκτάσεως, της συστάσεως, της κυριότητας και της νομής ακινήτων ή της υπάρξεως άλλων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επ' αυτών και, αφετέρου, η

εξασφάλιση στους δικαιούχους της προστασίας των προνομίων που συνδέονται με τον τίτλο τους (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 10ης Ιανουαρίου 1990, C-115/88, Reichert και Kockler, Συλλογή 1990, σ. I-27, σκέψη 11, καθώς και ČEZ, προπαρατεθείσα, σκέψη 30).

22 Όπως, όμως υποστηρίχθηκε από όλα τα κράτη μέλη που υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αίτηση όπως η επίμαχη της κύριας δίκης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001.

23 Συγκεκριμένα, ο S. J. Schneider, Ούγγρος υπήκοος που τέθηκε υπό επιτροπεία, ζητεί με την αίτησή του να του δοθεί άδεια να πωλήσει εξ αδιαιρέτου μερίδιο που έχει στην κυριότητά του επί ακινήτου που βρίσκεται στη Βουλγαρία.

24 Πρέπει να αναφερθεί ότι, ο S. J. Schneider ζητεί την εν λόγω άδεια διότι, ως πρόσωπο που έχει τεθεί υπό επιτροπεία, στερείται εν μέρει την ικανότητα να ασκεί τα δικαιώματά του. Συγκεκριμένα, δεν μπορεί να μεταβιβάσει τα ακίνητά του παρά μόνο μέσω άλλου προσώπου που ενεργεί εξ ονόματός του, ως επίτροπος, και κατόπιν άδειας της δικαστικής αρχής.

25 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει επίσης ότι, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του βουλγαρικού οικογενειακού κώδικα, η εν λόγω δικαστική άδεια αποτελεί μέτρο προστασίας του τεθέντος υπό επιτροπεία το οποίο επιβάλλεται από τη νομοθεσία επειδή το πρόσωπο αυτό δεν διαθέτει πλέον την εξουσία να προβεί το ίδιο σε πράξεις μεταβίβασης των ακινήτων του. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε το αιτούν δικαστήριο, η εν λόγω άδεια παρέχεται μόνο σε περίπτωση που η μεταβίβαση του ακινήτου γίνεται προς το συμφέρον του υπό προστασία προσώπου.

26 Επομένως, η αίτηση προσώπου που έχει τεθεί υπό επιτροπεία, με την οποία ζητείται άδεια για να μεταβιβάσει ακίνητο του οποίου είναι κύριος, όπως η αίτηση που αποτελεί αντικείμενο της κύριας δίκης, είναι αίτηση που αφορά ευθέως την ικανότητα του οικείου φυσικού προσώπου, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 44/2001. Συγκεκριμένα, το ότι απαιτείται άδεια της δικαστικής αρχής για να καταστεί δυνατή η μεταβίβαση ακινήτων που ανήκουν σε πρόσωπα υπό επιτροπεία αποτελεί την άμεση συνέπεια της ελλείψεως ικανότητας προς δικαιοπραξία των προσώπων αυτών λόγω του μέτρου προστασίας που ελήφθη υπέρ αυτών και αφορά την τέλεση των εν λόγω πράξεων.

27 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από την έκθεση Jenard αναφορικά με τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1986, C 298, σ. 29), της οποίας το καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής συμπίπτει με το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 44/2001. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σελίδα 10 της εν λόγω έκθεσης, η εφαρμογή της Συμβάσεως αυτής περιορίζεται στις «διαφορές και [στις] δικαστικές αποφάσεις που έχουν ως αντικείμενο όλες τις συμβατικές ή εξωσυμβατικές ενοχές που δεν άπτονται είτε της προσωπικής καταστάσεως και της ικανότητας δικαίου και δικαιοπραξίας των προσώπων, είτε της σφαίρας κληρονομικής διαδοχής, διαθηκών και περιουσιακών σχέσεων των συζύγων, είτε της πτωχεύσεως, είτε της κοινωνικής ασφαλίσεως· ως προς τα θέματα αυτά, η σύμβαση πρέπει να ερμηνεύεται διασταλτικά».

28 Τέλος, όσον αφορά το γεγονός ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η άδεια της δικαστικής αρχής ζητήθηκε από το τεθέν υπό επιτροπεία πρόσωπο για την πώληση ακινήτου ιδιοκτησίας του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συγκεκριμένη πλευρά της διαδικασίας στην κύρια δίκη δεν μπορεί να θεωρηθεί καθοριστική για τον χαρακτηρισμό της ως διαδικασίας που αφορά «εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων», κατά την έννοια του άρθρου 22, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς προβάλλουν η Γερμανική και η Ουγγρική Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου καθώς και η Επιτροπή, με τη διαδικασία αυτή δεν επιδιώκεται ο καθορισμός της εκτάσεως, της συστάσεως, της κυριότητας και της νομής ακινήτων ούτε, εξάλλου, επιδιώκεται να διασφαλιστεί στο τεθέν υπό επιτροπεία πρόσωπο, που είναι κύριος του εν λόγω ακινήτου, η προστασία των προνομίων που απορρέουν από την κυριότητα.

29 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η προαναφερθείσα έκθεση Jenard υπογραμμίζει, στο σχόλιο σχετικά με το άρθρο 16 της Σύμβασης των Βρυξελλών (σελίδες 34 και 35), ότι ο κανόνας διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 16, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως των Βρυξελλών, ο οποίος αντιστοιχεί στον κανόνα του άρθρου 22, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001, που «στηρίζεται στο αντικείμενο της αγωγής», έχει εφαρμογή στις «αμφισβητήσεις με αντικείμενο εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων.»

30 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, μοναδικό αντικείμενο της διαδικασίας είναι να καθοριστεί αν η μεταβίβαση του ακινήτου είναι προς το συμφέρον του κηρυχθέντος σε κατάσταση μερικής αδυναμίας προσώπου, χωρίς να αμφισβητείται αυτό καθαυτό το εμπράγματο δικαίωμά του επί του ακινήτου.

31 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 44/2001, και ιδίως το άρθρο 22, σημείο 1, έχει την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή σε διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας που κινήθηκε με αίτηση υπηκόου κράτους μέλους, ο οποίος κηρύχθηκε σε κατάσταση μερικής αδυναμίας κατόπιν της θέσεώς του υπό επιτροπεία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, με την οποία ζητείται άδεια για την πώληση ενός εξ αδιαιρέτου μεριδίου, του οποίου έχει την κυριότητα, επί ακινήτου που βρίσκεται στο άλλο κράτος μέλος, καθόσον η διαδικασία αυτή εμπίπτει στην «ικανότητα των φυσικών προσώπων», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, η οποία εξαιρείται από το καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής του.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαίνεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, και ιδίως το άρθρο του 22, σημείο 1, έχει την έννοια ότι δεν έχει εφαρμογή σε διαδικασία εκουσίας δικαιοδοσίας που κινήθηκε με αίτηση υπηκόου κράτους μέλους, ο οποίος κηρύχθηκε σε κατάσταση μερικής αδυναμίας κατόπιν της θέσεώς του υπό επιτροπεία σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους αυτού, ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, με την οποία ζητείται άδεια για την πώληση ενός εξ αδιαιρέτου μεριδίου, του οποίου έχει την κυριότητα, επί ακινήτου που βρίσκεται στο άλλο κράτος μέλος, καθόσον η διαδικασία αυτή εμπίπτει στην «ικανότητα των φυσικών προσώπων», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, η οποία εξαιρείται από το καθ' ύλη πεδίο εφαρμογής του.

(υπογραφές)